

Arrest

nr. 272 371 van 6 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Terhulpssteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 22 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2022.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 06 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat C. BUYTAERT en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ethiopisch staatsburger te zijn Amhara origine, geboren te Meket, gelegen in de zone North Wollo in de Amhara regio. U bent er opgegroeid en ging er naar school. Uw vader is overleden, hij was lid van een militie en liet zijn leven tijdens gevechten. Ook uw broer sloot zich aan bij de Amhara Special Forces en nam deel aan de oorlog. In 2017 ging u naar Addis Abeba om er werk te zoeken. Na een jaar keerde u terug naar Meket maar in 2019 ging u terug naar Addis Abeba. U kon er via een agentschap werk vinden bij Ethiopian Airlines, u stond er in voor het in –en uitladen van bagage. In maart 2022 heeft u zich aan gesloten bij Fano, een Amhara militie die de Amhara regio wil verdedigen.

U ging naar lokale vergaderingen in Addis Abeba en zamelde geld voor hen in. Toen de oorlog in Tigray uitbrak kwam er een oproep voor mensen van oorsprong uit de Amhara regio om zich aan te sluiten bij de strijd. Op 11 oktober 2021 ging u gaan strijden. U kreeg een militaire training van vijf dagen alvorens u naar het front werd gestuurd in Debant, op 150 km van uw geboorteplaats Meket. U strijdde er tegen het TPLF, zij aan zij met het Ethiopisch nationaal leger, het leger van de Amhara regio en de Amhara Special Forces en andere milities van Amhara. U was er actief als een gewone soldaat. Op 05 februari 2022 verliet u het front, er was op dat moment een staakt-het-vuren. U vroeg toestemming om uw geboorteplaats en uw familie in Meket te bezoeken. Toen u zag dat het dorp was aangevallen en iedereen er vertrokken was besloot u niet meer terug te keren naar het front. U keerde terug naar Addis Abeba. U was vijf dagen terug in Addis Abeba alvorens u het land verliet. Op 08 februari 2022 kwamen leden van Fano bij u thuis en spraken u aan om zich terug aan te sluiten bij de militia. Ze vroegen u te gaan strijden in de regio van Oromia. Ze dreigden ermee u te doden indien u weigerde. Drie dagen later kwamen zij nogmaals bij u terug en zeiden zich klaar te houden om te vertrekken. Uit vrees dat zij u zouden doden omdat u weigerde zich terug bij hen aan te sluiten heeft u op 11 februari 2022 het land verlaten. U werkte op dat moment terug op de luchthaven en slaagde er in zich te verstoppen tussen de bagage om op die manier mee te vliegen tot in België. Bij uw aankomst werd u onderschept op de luchthaven. U werd overgebracht naar een gesloten centrum en op 15 februari 2022 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas. Uw rijbewijs werd ingehouden bij uw aankomst op de luchthaven.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid – u heeft immers getracht het Rijk illegaal te betreden, leefde de wettelijke voorwaarden tot binnenkomst, die u geacht wordt te kennen, niet na, en beschikte derhalve niet over een geldig reismotief – rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen gedwongen gerekruteerd te worden door Fano, een milities waar u lid van was. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering door deze militia vervolgd te zullen worden.

Vooreerst dient er op gewezen dat de vrees die u aanhaalt, namelijk vervolgd worden door Fano omdat u deserteerde en weigert nog langer voor hen actief te zijn, nergens als dusdanig terug komt in de objectieve informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal. *Er werd een onderzoek gevoerd naar Fano (CGVS – COI Focus, Ethiopië, Fano – 18.03.22, toegevoegd aan administratief dossier), nergens uit dit onderzoek komt naar voren dat Fano actief en onder dwang zou rekruteren of dat zij leden of ex-leden zouden vervolgen indien deze niet langer voor hen wensen te strijden. Hoewel er sprake is van het opvoeren van de rekruterings –en trainingsactiviteiten van Fano begin december 2021 is nergens in de toegevoegde informatie sprake dat niet ingaan op deze rekrutering verregaande gevolgen kan hebben. Aangezien dit niet als dusdanig in objectieve informatie wordt teruggevonden is het aan u om deze vrees in uw hoofde concreet te maken, waar u niet in slaagt.*

Doorheen uw verklaringen slaagt u er niet in de gevolgen van uw weigering nog langer voor Fano te vechten aannemelijk te maken. *U weet namelijk niet aan te tonen om welke reden u zou vrezen dat zij u werkelijk naar het leven zouden staan indien u zou weigeren. U weet niets aan te halen om deze vrees concreet te staven. Wanneer u wordt gevraagd of het al eerder voorviel dat mensen die weigerden met hen te vechten werden bedreigd moet u aangeven dat u nog niet heeft opgevangen dat*

anderen gedwongen werden zich aan te sluiten (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.20). U verklaart weliswaar dat er reeds sprake was van mensen die opnieuw werden meegenomen voor de strijd (CGVS p.19) maar ook hieruit blijkt echter niet dat zij gedwongen werden terug te gaan strijden of dat er enige gevolgen zouden zijn indien men dit weigerde. U verklaart eveneens dat leden van een eerdere rondes werden gedood maar de informatie die u hierover verschaft is zodanig beperkt dat dit niet als voldoende kan worden beschouwd om een vrees in uw hoofde aan te nemen. U verklaart dat zij werden gedood maar ook hier weet u niet aan te geven over wie het precies gaat of weet u geen verdere omstandigheden hieromtrent te duiden (CGVS p.21). **Zodoende blijft u ook hier bij boude beweringen zonder enige concretisering.** Uw enige aanwijzing dat zij u daadwerkelijk zouden vervolgen indien u weigerde zich terug bij hen aan te sluiten is de manier waarop zij met u zouden gepraat hebben, zij zouden agressief en gefrustreerd geleden hebben (CGVS p.20). Dit kan echter niet als een voldoende aanwijzing worden beschouwd dat u werkelijk het risico liep door hen vervolgd te worden indien u niet op hun vraag zou ingaan. **Zelfs de dwang die zou gebruikt zijn bij uw initiële rekrutering weet u niet aannemelijk te maken.** Ook daar verklaart u zich verplicht gevoeld te hebben om zich aan te sluiten maar weet u geen concrete gevolgen aan te halen indien u dit zou weigeren. U verklaart dat u geslagen of ontvoerd kon worden maar weet niet aan te halen of dit ooit al eerder gebeurde (CGVS p.9). Ook de verregaande druk die u op dat moment zou hebben ondergaan weet u niet hard te maken. U spreekt enkel over sociale druk om zich in te zetten in deze strijd, uitgaande van de leiders van Fano die u persoonlijk kende. Uw verklaring dat u zou gedood worden indien u niet op hun initiële voorstel in zou zijn gegaan is ook hier louter een veronderstelling die u op geen enkele manier weet aan te tonen of te staven (CGVS p.10). Ook op dit vlak weet u derhalve de handelwijze van Fano niet aannemelijk te maken. **Zodoende is uw vrees om effectief door hen vervolgd te worden op geen enkele eigen ervaring gebaseerd, noch blijkt uit landeninformatie dat deze vrees gegrond is. U haalt geen enkele ervaring aan met dergelijke praktijken die u er zonder meer toe zouden brengen aan te nemen hun woorden ernstig te nemen en onmiddellijk het land te verlaten zonder dit verder na te gaan.**

Bovendien werd u op geen enkel moment reeds een concrete afspraak gegeven over waar en wanneer u werd verwacht om zich terug bij de strijd aan te sluiten. Ze zeiden u enkel zich klaar te houden en vertelden u waar u zou dienen te gaan strijden, zonder hier enige concrete afspraken rond vast te leggen. Hoewel u verklaart dat reeds mensen werden meegenomen zouden zij in uw geval geen concrete instructies hebben gegeven (CGVS p.19). Indien een nieuwe rekrutering onvermijdelijk was geweest kan worden aangenomen dat hier reeds concrete plannen rond werden gemaakt. Het is in deze eveneens opmerkelijk dat u niet verder afwachtte of u een concrete afspraak zou verkrijgen vooraleer het land te verlaten. Meer nog, u verklaart zelfs voor hun tweede bezoek reeds besloten hebben het land te verlaten. U verklaart twee dagen voor uw daadwerkelijke vertrek reeds besloten te hebben het land te verlaten (CGVS p.23), derhalve reeds voor u een tweede keer werd aangesproken om zich terug bij de strijdkrachten aan te sluiten. Ook dit wijst er op dat u het land niet verliet vanuit een gegronde vrees voor vervolging vanuit Fano.

Daarnaast wordt het weinig geloofwaardig bevonden dat u geen enkele andere stap ondernam om uw situatie het hoofd te bieden. Dit te meer aangezien u geen voorbeelden aan kunt halen van anderen die al eerder dit lot beschoren waren. U verklaart vijf dagen nadat u terug in Addis Abeba was het land reeds te hebben verlaten. U verklaart in die tijd twee keer te zijn aangesproken door leden van Fano om zich weer bij de strijd te voegen, u beweert dat zij zich omwille van uw weigering nog langer voor hen te vechten als een verrader beschouwen (CGVS p.18). U bleef slechts vijf dagen in Addis Abeba, zodoende heeft u op geen enkele manier onderzocht of hun bedreigingen met de dood of een gedwongen rekrutering ernstig te nemen vallen, noch zocht u naar enige manier om zich beschermd te weten tegen deze dreigende gedwongen rekrutering. Wanneer u wordt gevraagd om welke reden het niet mogelijk was zich tot de autoriteiten te wenden met deze bedreiging kunt u enkel aanhalen dat ze niet naar u zullen luisteren omdat Fano door hen wordt ingezet (CGVS p.20). U verklaart anderzijds echter eveneens dat u ook door de overheid gevisieerd zou worden omdat zij leden van Fano wantrouwen. U kan niet enerzijds beweren dat u geen hulp zou krijgen indien u zich tot de autoriteiten wendt net omdat zij op Fano beroep doen om hen te helpen in hun strijd en tegelijkertijd verklaren dat zij Fano zouden willen vervolgen, in dat geval zou u namelijk wel degelijk als ex-lid op hen beroep kunnen doen om de organisatie aan te klagen. Daarmee haalt u dan ook geen dienstige reden aan waarom u geen enkele stap ondernam om uw bedreigingen door Fano aan te pakken en binnen de vijf dagen, zonder enige verdere gevolgen af te wachten, het land zou verlaten.

Ook waar u een vrees aanhaalt ten opzichte van de Ethiopische overheid omwille van uw lidmaatschap bij Fano weet u dit niet hard te maken. U verklaart dat Fano door de Ethiopische

overheid momenteel als een hulpmiddel wordt ingezet maar u vreest dat, eens de oorlog voorbij is, de Ethiopische overheid Fano als een bedreiging zal ervaren en om die reden hun leden zal vervolgen (CGVS p.22). Vooreerst blijkt ook hier niet uit de toegevoegde informatie dat de Ethiopische autoriteiten leden van Fano op heden vervolgen. Hoewel er wantrouwen bestaat tussen beide partijen, blijkt uit de toegevoegde informatie niet dat er sprake is van vervolging van leden van Fano van overheidswege. Bovendien lijken bemiddelingsbijeenkomsten tussen Fano en de federale autoriteiten te verhoudingen te hebben genormaliseerd. Deze door u aangehaalde vrees kan dan ook slechts louter als hypothetisch worden beschouwd. Ook in deze weet u zelf geen concrete gevolgen te schetsen, u verklaart de gevolgen die u kan hebben in de toekomst niet te kennen. Evenmin weet u aan te geven of andere leden van Fano reeds problemen kenden met de overheid. U geeft enkel het voorbeeld op van een vooraanstaand lid van Fano dat problemen kreeg maar weet niet te concretiseren of simpele leden van de organisatie diezelfde problemen kunnen ervaren. U weet derhalve niet aan te tonen dat op heden Fano-leden vervolging dienen te vrezen vanwege de federale overheid, zodoende kan ook deze door u aangehaalde vrees niet worden aangenomen.

Tot slot haalt u eveneens economische problemen aan bij een terugkeer naar Ethiopië. U verklaart er geen thuis meer te hebben en niet meer terug te kunnen keren naar uw geboorteplaats aangezien uw familie er vertrokken is. U verklaart eveneens werkloos te zullen zijn bij een terugkeer naar Ethiopië (CGVS p.20). **Vooreerst dient er op gewezen dat u al geruime tijd in Addis Abeba gevestigd was en er eveneens werkte, zodoende kan aangenomen worden dat u bij een terugkeer zich terug in Addis Abeba zou kunnen vestigen.** Waar u verklaart dat u uw voormalige job verloren zult zijn vanwege uw illegaal vertrek weet u geen redenen aan te halen waarom u niet in staat zou zijn er op een andere manier in uw onderhoud te voorzien. **U haalt economische redenen aan waarom u geen nieuwe tewerkstelling zou vinden (CGVS p.20-21), dit zijn echter geen redenen die aanleiding kunnen geven tot internationale bescherming.** Deze motieven houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). **Waar u ook etnische spanningen in Addis Abeba aanhaalt (CGVS p.21) weet u ook dit niet te concretiseren.** U verklaart dat verschillende etnieën samenleven in Addis Abeba en dat je er wel kan leven maar dat er spanningen kunnen zijn. U weet echter niet aan te halen op welke manier deze spanningen u persoonlijk zouden kunnen raken. U heeft het over willekeurige aanvallen maar de situatie in Addis Abeba is niet van die aard dat dit voor u een danig risico op vervolging inhoudt dat u aanspraak kan maken op internationale bescherming.

Tot slot kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus "ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba" van 10 maart 2022**, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf), blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vallen Dessie en Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigray-troepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de dreiging van vijandelijkheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas. Uw rijbewijs dat bij uw aankomst in België werd ingehouden is evenmin in staat uw asielrelaas te staven. Dit **rijbewijs** kan enkel beschouwd worden als een aanwijzing van uw identiteit maar bevat geen enkel element die de door u aangehaalde feiten kan aantonen.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als

deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 27 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003 (hierna: het KB CGVS), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod van willekeur.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen gedwongen gerekruteerd te worden door Fano, een militie waar u lid van was. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering door deze militie vervolgd te zullen worden.

Vooreerst dient er op gewezen dat de vrees die u aanhaalt, namelijk vervolgd worden door Fano omdat u deserteerde en weigert nog langer voor hen actief te zijn, nergens als dusdanig terug komt in de objectieve informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal. Er werd een onderzoek gevoerd naar Fano (CGVS – COI Focus, Ethiopië, Fano – 18.03.22, toegevoegd aan administratief dossier), nergens uit dit onderzoek komt naar voren dat Fano actief en onder dwang zou rekruteren of dat zij leden of ex-leden zouden vervolgen indien deze niet langer voor hen wensen te strijden. Hoewel er sprake is van het opvoeren van de rekruterings –en trainingsactiviteiten van Fano begin december 2021 is nergens in de toegevoegde informatie sprake dat niet ingaan op deze rekrutering verregaande gevolgen kan hebben. Aangezien dit niet als dusdanig in objectieve informatie wordt teruggevonden is het aan u om deze vrees in uw hoofde concreet te maken, waar u niet in slaagt.

Doorheen uw verklaringen slaagt u er niet in de gevolgen van uw weigering nog langer voor Fano te vechten aannemelijk te maken. U weet namelijk niet aan te tonen om welke reden u zou vrezen dat zij u werkelijk naar het leven zouden staan indien u zou weigeren. U weet niets aan te halen om deze vrees concreet te staven. Wanneer u wordt gevraagd of het al eerder voorviel dat mensen die weigerden met hen te vechten werden bedreigd moet u aangeven dat u nog niet heeft opgevangen dat anderen gedwongen werden zich aan te sluiten (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.20). U verklaart weliswaar dat er reeds sprake was van mensen die opnieuw werden meegenomen voor de strijd (CGVS p.19) maar ook hieruit blijkt echter niet dat zij gedwongen werden terug te gaan strijden of dat er enige

gevolgen zouden zijn indien men dit weigerde. U verklaart eveneens dat leden van een eerdere rondes werden gedood maar de informatie die u hierover verschaft is zodanig beperkt dat dit niet als voldoende kan worden beschouwd om een vrees in uw hoofde aan te nemen. U verklaart dat zij werden gedood maar ook hier weet u niet aan te geven over wie het precies gaat of weet u geen verdere omstandigheden hieromtrent te duiden (CGVS p.21). Zodoende blijft u ook hier bij boude beweringen zonder enige concretisering. Uw enige aanwijzing dat zij u daadwerkelijk zouden vervolgen indien u weigerde zich terug bij hen aan te sluiten is de manier waarop zij met u zouden gepraat hebben, zij zouden agressief en gefrustreerd geleden hebben (CGVS p.20). Dit kan echter niet als een voldoende aanwijzing worden beschouwd dat u werkelijk het risico liep door hen vervolgd te worden indien u niet op hun vraag zou ingaan. Zelfs de dwang die zou gebruikt zijn bij uw initiële rekrutering weet u niet aannemelijk te maken. Ook daar verklaart u zich verplicht gevoeld te hebben om zich aan te sluiten maar weet u geen concrete gevolgen aan te halen indien u dit zou weigeren. U verklaart dat u geslagen of ontvoerd kon worden maar weet niet aan te halen of dit ooit al eerder gebeurde (CGVS p.9). Ook de verregaande druk die u op dat moment zou hebben ondergaan weet u niet hard te maken. U spreekt enkel over sociale druk om zich in te zetten in deze strijd, uitgaande van de leiders van Fano die u persoonlijk kende. Uw verklaring dat u zou gedood worden indien u niet op hun initiële voorstel in zou zijn gegaan is ook hier louter een veronderstelling die u op geen enkele manier weet aan te tonen of te staven (CGVS p.10). Ook op dit vlak weet u derhalve de handelswijze van Fano niet aannemelijk te maken. Zodoende is uw vrees om effectief door hen vervolgd te worden op geen enkele eigen ervaring gebaseerd, noch blijkt uit landeninformatie dat deze vrees gegrond is. U haalt geen enkele ervaring aan met dergelijke praktijken die u er zonder meer toe zouden brengen aan te nemen hun woorden ernstig te nemen en onmiddellijk het land te verlaten zonder dit verder na te gaan.

Bovendien werd u op geen enkel moment reeds een concrete afspraak gegeven over waar en wanneer u werd verwacht om zich terug bij de strijd aan te sluiten. Ze zeiden u enkel zich klaar te houden en vertelden u waar u zou dienen te gaan strijden, zonder hier enige concrete afspraken rond vast te leggen. Hoewel u verklaart dat reeds mensen werden meegenomen zouden zij in uw geval geen concrete instructies hebben gegeven (CGVS p.19). Indien een nieuwe rekrutering onvermijdelijk was geweest kan worden aangenomen dat hier reeds concrete plannen rond werden gemaakt. Het is in deze eveneens opmerkelijk dat u niet verder afwachtte of u een concrete afspraak zou verkrijgen vooraleer het land te verlaten. Meer nog, u verklaart zelfs voor hun tweede bezoek reeds besloten hebben het land te verlaten. U verklaart twee dagen voor uw daadwerkelijke vertrek reeds besloten te hebben het land te verlaten (CGVS p.23), derhalve reeds voor u een tweede keer werd aangesproken om zich terug bij de strijdkrachten aan te sluiten. Ook dit wijst er op dat u het land niet verliet vanuit een gegronde vrees voor vervolging vanuit Fano.

Daarnaast wordt het weinig geloofwaardig bevonden dat u geen enkele andere stap ondernam om uw situatie het hoofd te bieden. Dit te meer aangezien u geen voorbeelden aan kunt halen van anderen die al eerder dit lot beschoren waren. U verklaart vijf dagen nadat u terug in Addis Abeba was het land reeds te hebben verlaten. U verklaart in die tijd twee keer te zijn aangesproken door leden van Fano om zich weer bij de strijd te voegen, u beweert dat zij zich omwille van uw weigering nog langer voor hen te vechten als een verrader beschouwen (CGVS p.18). U bleef slechts vijf dagen in Addis Abeba, zodoende heeft u op geen enkele manier onderzocht of hun bedreigingen met de dood of een gedwongen rekrutering ernstig te nemen vallen, noch zocht u naar enige manier om zich beschermd te weten tegen deze dreigende gedwongen rekrutering. Wanneer u wordt gevraagd om welke reden het niet mogelijk was zich tot de autoriteiten te wenden met deze bedreiging kunt u enkel aanhalen dat ze niet naar u zullen luisteren omdat Fano door hen wordt ingezet (CGVS p.20). U verklaart anderzijds echter eveneens dat u ook door de overheid gevisieerd zou worden omdat zij leden van Fano wantrouwen. U kan niet enerzijds beweren dat u geen hulp zou krijgen indien u zich tot de autoriteiten wendt net omdat zij op Fano beroep doen om hen te helpen in hun strijd en tegelijkertijd verklaren dat zij Fano zouden willen vervolgen, in dat geval zou u namelijk wel degelijk als ex-lid op hen beroep kunnen doen om de organisatie aan te klagen. Daarmee haalt u dan ook geen dienstige reden aan waarom u geen enkele stap ondernam om uw bedreigingen door Fano aan te pakken en binnen de vijf dagen, zonder enige verdere gevolgen af te wachten, het land zou verlaten.

Ook waar u een vrees aanhaalt ten opzichte van de Ethiopische overheid omwille van uw lidmaatschap bij Fano weet u dit niet hard te maken. U verklaart dat Fano door de Ethiopische overheid momenteel als een hulpmiddel wordt ingezet maar u vreest dat, eens de oorlog voorbij is, de Ethiopische overheid Fano als een bedreiging zal ervaren en om die reden hun leden zal vervolgen (CGVS p.22). Vooreerst blijkt ook hier niet uit de toegevoegde informatie dat de Ethiopische autoriteiten leden van Fano op heden vervolgen. Hoewel er wantrouwen bestaat tussen beide partijen, blijkt uit de toegevoegde

informatie niet dat er sprake is van vervolging van leden van Fano van overheidswege. Bovendien lijken bemiddelingsbijeenkomsten tussen Fano en de federale autoriteiten te verhoudingen te hebben genormaliseerd. Deze door u aangehaalde vrees kan dan ook slechts louter als hypothetisch worden beschouwd. Ook in deze weet u zelf geen concrete gevolgen te schetsen, u verklaart de gevolgen die u kan hebben in de toekomst niet te kennen. Evenmin weet u aan te geven of andere leden van Fano reeds problemen kenden met de overheid. U geeft enkel het voorbeeld op van een vooraanstaand lid van Fano dat problemen kreeg maar weet niet te concretiseren of simpele leden van de organisatie diezelfde problemen kunnen ervaren. U weet derhalve niet aan te tonen dat op heden Fano-leden vervolging dienen te vrezen vanwege de federale overheid, zodoende kan ook deze door u aangehaalde vrees niet worden aangenomen.

Tot slot haalt u eveneens economische problemen aan bij een terugkeer naar Ethiopië. U verklaart er geen thuis meer te hebben en niet meer terug te kunnen keren naar uw geboorteplaats aangezien uw familie er vertrokken is. U verklaart eveneens werkloos te zullen zijn bij een terugkeer naar Ethiopië (CGVS p.20). Vooreerst dient er op gewezen dat u al geruime tijd in Addis Abeba gevestigd was en er eveneens werkte, zodoende kan aangenomen worden dat u bij een terugkeer zich terug in Addis Abeba zou kunnen vestigen. Waar u verklaart dat u uw voormalige job verloren zult zijn vanwege uw illegaal vertrek weet u geen redenen aan te halen waarom u niet in staat zou zijn er op een andere manier in uw onderhoud te voorzien. U haalt economische redenen aan waarom u geen nieuwe tewerkstelling zou vinden (CGVS p.20-21), dit zijn echter geen redenen die aanleiding kunnen geven tot internationale bescherming. Deze motieven houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Waar u ook etnische spanningen in Addis Abeba aanhaalt (CGVS p.21) weet u ook dit niet te concretiseren. U verklaart dat verschillende etnieën samenleven in Addis Abeba en dat je er wel kan leven maar dat er spanningen kunnen zijn. U weet echter niet aan te halen op welke manier deze spanningen u persoonlijk zouden kunnen raken. U heeft het over willekeurige aanvallen maar de situatie in Addis Abeba is niet van die aard dat dit voor u een danig risico op vervolging inhoudt dat u aanspraak kan maken op internationale bescherming.

Tot slot kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus "ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba" van 10 maart 2022, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf), blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vallen Dessie en Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigray-troepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de dreiging van vijandelijkheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas. Uw rijbewijs dat bij uw aankomst in België werd ingehouden is evenmin in staat uw asielrelaas te staven. Dit rijbewijs kan enkel beschouwd worden als een aanwijzing van uw identiteit maar bevat geen enkel element die de door u aangehaalde feiten kan aantonen.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een actuele en gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Gelet op de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers op goede gronden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging en risico op ernstige schade, waarvoor hij thans internationale bescherming vraagt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen ernstige concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waarbij hij evenwel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

Verzoeker stelt Ethiopië te hebben verlaten omwille van het feit dat hij dreigt te worden vervolgd of gedood omwille van zijn desertie en het behoren tot een bepaalde groep, namelijk de Fano militie. Volgens verzoeker toont hij hiermee tevens zwaarwegende gronden aan die erop wijzen dat hij in geval van terugkeer een reëel risico op ernstige schade loopt en hij zich niet kan laten beschermen. Het louter herhalen van zijn vrees voor vervolging en reëel risico op ernstige schade volstaat echter niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Waar verzoeker stelt dat zijn relaas doorleefd is en opweegt tegen de boekenwijsheid van de verwerende partij waardoor hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend, kan hij niet overtuigen. Er werd een onderzoek gevoerd naar Fano, zoals blijkt uit de informatie aanwezig in het administratief dossier, doch nergens uit dit onderzoek komt naar voren dat Fano actief en onder dwang zou rekruteren of dat zij leden of ex-leden zouden vervolgen indien deze niet langer voor hen wenselijk te strijden. Het is aldus aan verzoeker om zijn beweringen enigszins concreet te maken, alwaar hij zoals reeds gestelde in gebreke blijft. De enkele verwijzing naar het feit dat zijn relaas doorleefd zou zijn, is, gelet op het geheel der vaststellingen, ontoereikend.

Verzoeker slaagt er niet in de gevolgen van zijn weigering nog langer voor Fano te vechten aannemelijk te maken. Verzoeker weet namelijk niet concreet aan te tonen om welke reden hij zou vrezen dat zij hem werkelijk naar het leven zouden staan indien hij zou weigeren. Ook in het verzoekschrift verwijst hij derhalve enkel naar het gehoorverslag waaruit blijkt dat Fano hem onmiskenbaar duidelijk heeft gemaakt wat zijn lot zou zijn indien hij zou weigeren verder te strijden. Verzoeker herhaalt hiermee louter zijn eerdere verklaring, doch doet hiermee geen afbreuk aan de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing. Bovendien werd verzoeker er reeds terecht op gewezen dat de manier waarop Fano met hem zou hebben gepraat niet als een voldoende aanwijzing kan worden beschouwd dat hij werkelijk het risico liep door hen vervolgd te worden indien hij niet op hun vraag zou ingaan.

Met het verweer dat het argument dat hij geen precedent ken, geen argument is om de volgens hem vaststaande bedreiging af te wijzen, en dat hem niet kan worden verweten dat Fano geen concreet tijdstip heeft meegedeeld waarop hij opnieuw zou moeten gaan strijden, en ook dat hem niet kan worden verweten dat hij niet heeft onderzocht of de bedreigingen reëel waren, betwist hij louter de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing, doch plaatst hij ze niet in een ander daglicht. Het is echter het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht hebben doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. Gelet op het voorgaande wordt er door verzoeker geen afbreuk gedaan aan de concrete

vaststellingen van de bestreden beslissing die allen steun vinden in het administratieve dossier en aldus door de Raad worden gehandhaafd.

De stelling dat de verwerende partij niet betwist dat hij deel uitmaakte van Fano, heeft geen betrekking of de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoeker niet aannemelijk kan maken ingevolge zijn desertie van Fano een nood aan internationale bescherming te hebben.

Met de algemene argumenten dat alle relevante elementen waarover hij beschikt zijn voorgelegd, dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag te staven, dat zijn verklaringen aannemelijk zijn en niet in strijd met algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is, dat hij zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk indiende en dat hij in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, weerlegt noch verklaart verzoeker de pertinente vaststellingen waaruit afdoende blijkt dat hij zijn nood aan internationale bescherming niet aannemelijk kan maken.

De in de bestreden beslissing gedane vaststellingen worden omstandig gemotiveerd en leiden tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas. Aangezien ze niet concreet worden ontkracht blijven ze onverminderd overeind.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker verweerder verwijt dat hij niet heeft nagegaan dat verzoeker geen enkel risico loopt op een mensonterende behandeling in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, dient opgemerkt dat verzoeker dienaangaande geen concrete elementen aanvoert.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Verzoeker vraagt om de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF